

Határtalanul 2022 Erdély

Magyarország Kormánya évek óta szívügyének tartja a felnövekvő generáció magyarságtudatának erősítését. Ezért hozta létre a Határtalanul Programot, aminek keretein belül sikeresen pályáztunk egy erdélyi kirándulásra.

3.043.290 Ft pályázati támogatás állt rendelkezésünkre a szállásdíjak, belépőjegyek, útiköltség, étkezések biztosítására.

Beszámoló az utazásunkról:

Kissé borongós, esős időben érkeztünk meg Kolozsvárra, ahol először megtekintettük Mátyás király és Bocskai István szülőházát, majd a Szent Mihály templomot. A szakrális tér adta lehetőséget kihasználva hittanórát is tartottunk az angyalokról.

Hunyadi Mátyás híres cselekedeteire emlékeztünk az őt megformáló monumentális szobor előtt. Utunk innen a Házsongárdi temetőbe vezetett, ahol végig sétálva számos híres magyar tudós, művész sírját fedezhettük fel.

Aranyosgyéresen egy panzióban pihenhattuk ki az utazás fátalmait, ahol bőséges vacsora, majd reggeli várt bennünket.

Második nap egész délelőtti programként a Tordai Sóbányában időztünk és csodáltuk meg annak minden szépségét. Részletes ismertetést kaptunk a kialakulásáról, a bányászok életéről, eszközeikről egy helyi idegenvezetőtől. Döbbenetes volt még elképzelni is a hegy belsejében zajló, verejtékes emberi és állati munkát. Érdekes jelenség volt a vájatokon keresztül törő visszhang, valamint a bányató. A történelem és a modernitás ötvözeteként a tordai sóbánya felejthetetlen élményt nyújt – egy olyan hely, ahol a legenda találkozik a történelemmel. Ez a varázslatos birodalom egészségünkre is jó hatást gyakorolt.

Egy gyors piknik ebéd után az útirányt a Tordai-hasadékhoz vettük. A lenyűgöző látványt nyújtó kettéhasadt hegy a Torockói-hegység északi nyúlványában, Tordától pár kilométerre található. A felázott talaj miatt csak egy részét jártuk be a kijelölt útszakasznak, de ez is felejthetetlen élményt nyújtott a természet szépségeire rácsodálkozóknak.

A nagyenyedi Református Kollégium megtekintése után Gyulafehérvárra érkeztünk, ahol a Szent István király által 1009-ben alapított erdélyi püspökség székesegyháza volt a következő látnivalónk.

Este Dévára érkeztünk, ahol elfoglaltuk szállásunkat a Dévai Szent Ferenc Alapítvány vendégházaiban. Itt átadtuk azokat az adományokat, amiket a gimnázium diákjai és dolgozói gyűjtöttek Csaba testvér gyermekeinek.

A harmadik nap délelőttjén Erdély talán legimpozánsabb, teljesen épen maradt középkori várában kalandoztunk. Mikszáth Kálmán szavaival élve ez a „várak királya”. Nagy részében felújítás zajlott, ezért azok a részek nem látogathatók, de így is megtekinthettük a Mátyás-loggiát, ahol a hagyomány szerint a király lakott; láthattuk a kissé megkopott freskórészleteket; a várkápolnát és feljutottunk a Kapisztrán-toronyba is.

A délutánt Déva városában töltöttük, ahol egy gyorsétteremben meg is ebédeltünk. Később Csaba testvér otthonának lakóinak bemutatkoztunk, egy ppt-vel élővé téve a beszámolót, és mindezt egy a vidékünkéről készült festménnyel koronáztuk meg. Szerveztünk közös játékot a gyerekekkel, azonban ennek a programnak a hosszan tartó felhőszakadás vetett véget. Sajnos a közös faültetés is meghiúsult, amit itthon a nemzeti összetartozás napján póoltunk.

A negyedik nap már verőfényes napsütésben folytattuk utunkat. Marosillyére mentünk Bethlen Gábor szülőházába, ahol korabeli ruhákba öltözhetek a gyerekek, megtekinthettük a Nagyfejedelem tiszteletére berendezett emlékkiállítást és egy szórakoztató interaktív történelemórán vettünk részt. Ezt a műemléket is a Csaba testvér által vezetett Szent Ferenc Alapítvány mentette meg az utókornak.

Máriaradnára érve a történelmi Magyarország egyik legfontosabb Mária-kegyhelyét látogattuk meg. A lenyűgöző barokk, kéttornyú ferencesrendi templom, ami nemcsak az őt körülölelő, festői szépségű táj, hanem az itt történt csodák miatt is igen népszerű a hívők körében. A legenda szerint egy hívő bosnyák kereskedő 1668-ban angyali sugallatra ajándékozta a radnai ferenceseknek a papírból készült kegyképet, mely Máriát ábrázolja a kisdéd Jézussal. 1695-ben a török felgyújtotta a templomot, de a kép sértetlen maradt, a kápolna tetejéről lehulló tüzes cserepek pedig a rémült gyűjtőgatók fejére zuhantak. Az ezután felújított templom az aradiak búcsújáróhelyévé vált már az 1730-as évektől. Számunkra is kiemelt jelentőséggel bírt ez a hely, hiszen iskolánk védőszentje Assisi St. Ferenc és ez a templom tette zarándoklattá a kirándulásunkat. Ebben a templomban Igazgató asszony megörvendezettett minket egy Salve Regina-val, emlékeztetve arra, hogy hazánk Mária országa.

Közös piknik után Aradra tartottunk. Az utazás alatt elénekeltük a Székely himnuszt. Az aradi 13 vértanú kivégzési helyét összetakarítottuk, majd fejet hajtottunk az obeliszk előtt. Tisztelegtünk a városközpontban álló emlékmű előtt is. Szállásunk a magyar nyelvű líceum

kollégiumában volt, ahol a sportpályán estig játszottunk és beszélgettünk. Vacsorázni és következő nap reggelizni a város legmodernebb éttermébe mentünk, úgy vélem, hogy mindenki legnagyobb meglepetésére.

Május 21.-én Nagyszalontán meglátogattuk az Arany János Emlékmúzeumot, ahol egy érdekes, interaktív tárlatvezetésben volt részünk. A programsorozat utolsó állomása Nagyvárad volt. A sétálóutca végén betértünk a monumentális római katolikus székesegyházba. Ennek szépsége és akusztikája mindenkit lenyűgözött. Éppen az orgonát javították, így hallhattuk annak is a lélekemelő hangjait.

Felemelő élményekkel telt lélekkel indultunk vissza Magyarországra, magunk mögött hagyva több, mint 1000 kilométert.

